

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 193/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Града Београда, Секретаријат за имовинско правне послове, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против туженог „Addict“ ДОО из Новог Сада, чији је пуномоћник Огњен Божовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности стварне надлежности између Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **стварно је НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Дана 27.11.2020. године, Град Београд, Секретаријат за имовинско правне послове, поднео је Привредном суду у Београду тужбу против туженог „Addict“ ДОО из Новог Сада, ради наплате новчаног потраживања од 384.645,00 динара. Оцењујући своју стварну надлежност, у смислу члана 17. ЗПП, Привредни суд у Београду је донео решење П 6686/20 од 29.01.2021. године, којим се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Вишем суду у Новом Саду, као месно и стварно надлежном.

Виши суд у Новом Саду није прихватио своју стварну надлежност, налазећи да је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан основни суд, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр.116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Стварна надлежност судова одређена је Законом о уређењу судова, којим је - чланом 25. став 1. тачка 1. прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности

привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, прописано да виши суд, између осталог, у првом степену суди у грађанско-правним споровима када вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије, што применом члана 403. став 3. ЗПП, представља спорове у којима вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 22. став 2. истог Закона, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца - Града Београда и туженог „Addict“ ДОО из Новог Сада, што значи да само тужени има статус привредног субјекта, док је тужилац правно лице, али не и привредни субјекат, а предмет спора је исплата утуженог износа 384.645,00 динара на име закупа пословног простора, из чега произилази да није испуњен ни субјективни ни објективни критеријум из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, за стварну надлежност привредног суда, односно да је за суђење у овом предмету стварно надлежан суд опште надлежности.

Међутим, у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, а ради исплате 384.645,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 117,5834 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 3.271,25 евра, што значи да се ради о спору у коме вредност предмета спора не омогућује изјављивање ревизије, па нема места ни примени члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, за стварну надлежност вишег суда, већ је применом члана 22. став 2. истог Закона, за суђење у овој правној ствари стварно и месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић